

Mùa hạ đóng băng

Tôi ngồi bên cửa nhìn mùa hạ đóng băng thời gian dừng lại
đôi lần

xuyên qua rừng cây thấy dòng đời hối hả thấy mọi điều quen
bỗng nhiên mới lạ

lao vào hoang vu
thâm u
tuyết đổ
đêm nói cùng tôi lời tịch mịch dịu trầm

lần theo tiếng xa xăm băng qua mênh mông hiu quạnh
trèo lên mấy cõi chập chùng có gì ngoài thứ quái âm
của mùa hạ
vỡ

đêm khoe ngực nghiêng đắm mắt thờ

tôi
vẫn đi như thế
bán cho tôi râu tóc của người râu tóc thời hoang phế

tôi
vẫn đi như thế
con tim hoang đàng mệt mỏi
bán cho tôi râu tóc của người râu tóc màu sương khói

nghe gió đau lời núi hề gì tượng đá nghìn năm chẳng mòn một đợi chờ hề gì một
giấc mơ lật ngửa bàn chân tìm hướng
nhắm mắt thấy mình rơi bến bờ nào những vòng xoáy ẩn hiện tảng băng trôi
trên đầu lời cầu xin đã muện

nhắm mắt
biển úp ngược
có giọt nước rơi ra từ nước
tôi rơi ra từ mùa hạ tôi mùa hạ đóng băng rồi
nhốt bóng tối vào đêm nghe ngoài vực im có kẻ vừa đốt tim vừa khóc bằng đôi
mắt hồn biển bão

đêm lạnh cháy trắng tóc

Chim Hải

Nguồn:<http://tienve.org/home/literature/viewLiterature.do;jsessionid=8E0B59C572CC70CEF7BE8A1B217364DE?action=viewArtwork&artworkId=180>